

doctor de carantină la Călărași (Ialomița), în care post remase doi ani și trei luni. Acel interval, pe lângă ocupațiunea lui oficială de doctor, lăudă întrebuintă pentru ocupațiuni literare, ce le publică mai târziu. În primă-vîera anului 1845 fu trimis la Craiova ca doctor al districtului Dolj, în care post petrecu el cinci ani și jumătate. Aici se ocupă mai ales cu medicina practică și cu cea judecătorescă psichologică și compuse frumosul opus sub titlul: „Minunile naturei,” pe care lăudă și publică apoi. În anul 1851, ajungându-lă dorul de a și mai revede rudele și a mai visita odată instituțiunile de învățătură din Europa occidentală, și luă congediu și călători prin Germania, Franția și Anglia. După reîntorcere fu numit profesor de științele naturale în colegiul St. Sava din București, unde pe lângă cursurile obligatorii, ținu mai târziu și prelecriuni libere în dilele de duminecă în timp de doi ani despre higienă și dietetică, din care se publicară o parte mai târziu. Ca profesor a propus științele naturale cu zel și fără preget în colegiul St. Sava, în școală de agricultură, în cea de silvicultură și în cea militară; iar ca doctor a fost